

هیتلر معتاد بود!

۲۳ شهریور ۱۳۹۴ ساعت ۱۷:۲۳

ارتش هیتلر حملات "بلیتز کریگ" (برق آسا) خود را در حالی به لهستان و فرانسه انجام دادند که با شکلی از "کریستال مت" دچار نشنگی بودند که باعث می شد کاملاً هوشیار بوده و احساس سرخوشی و شکست ناپذیری کنند. این ادعاها در کتاب جدیدی در رابطه با مصرف مواد مخدر توسط نازی‌ها در جنگ جهانی دوم مطرح شده است.

در این کتاب به نام "حمله همه جانبه" که هفته گذشته به تالیف نورمن اوهرلر در آلمان به چاپ رسید، در مورد نقش استراتژیک دارویی متامفتامین بنیان که از سال ۱۹۳۷ تحت نام تجاری "پرویتین" توسط نازی‌ها تولید و میان نیروهای مسلح توزیع شد، افشاگری شده است. این دارو به عنوان قرصی که برای مبارزه با استرس و خستگی طراحی شده و در مصرف کننده احساس سرخوشی ایجاد می کند، تبلیغ می شد. اوهرلر در این مورد توضیح می دهد: "در ابتدا ارتش متوجه نبود که پرویتین یک ماده مخدر است. سربازها فکر می کردند که مصرف آن مثل خوردن قهوه می ماند."

اما رهبران نازی به خوبی از ارزش پرویتین به عنوان یک محرک در هنگام نبرد مطلع بودند. پس از آزمایش این قرص در جریان حمله به لهستان، ارتش آلمان پیش از حمله به فرانسه در بهار ۱۹۴۰، ۳۵ میلیون قرص پرویتین سفارش داد.

حمله به فرانسه جهان را بهت زده کرد. در عرض چهار روز، تانکهای هیتلر بیش از آنچه که ارتش آلمان در طول چهار سال جنگ جهانی اول توانست پیشروی کند، در فرانسه پیشروی کردند. پرویتین به نازی‌های متجاوز کمک می کرد تا بیدار مانده، به پیشروی ادامه دهند و احساس خوبی داشته باشند.

اساس یافته‌های اوهرلر، ماهها تحقیق در آرشیوهای نظامی آلمان و ایالات متحده بوده است. تاریخ‌نگاران می گویند که این یافته‌ها تصویرها را درباره نقش نظامی آلمان در زمان جنگ تغییر خواهد داد. هانس مامسن، تاریخ‌نگار آلمانی می گوید: "این واقعیت که بلیتز کریگ، جنگی بود که سوخت آن مواد مخدر بود، یک بار دیگر این نظریه را که ارتش آلمان پرهیزکار بوده است را بی اساس می کند."

در مورد ژنرال اروین رامل، ملقب به "روبا صحرای"، گفته می شود که جوری پرویتین مصرف می کرده که گویی نقل و نبات بوده است. او در حمله به فرانسه، توسط هیتلر به فرماندهی تانکها گماشته شد. اوهرلر می گوید که نازی‌ها مواد مخدر نظیر کوکائین، تریاک و مرفین را که در دهه ۱۹۳۰ به راحتی در آلمان در دسترس بودند را رد می کردند و آنها را مواد مخدر "یهودی‌ها" می نامیدند. شیمیدانها رایش سوم تشویق شدند تا محرک جایگزینی بیابند که با نژاد برتر آریایی‌ها متناسب تر باشد. فریتز هاوسچایلد، شیمیدان نازی، موفق به تولید پرویتین شد.

اوهرلر می گوید: "نازی‌ها می خواستند که پرویتین به رقیب کوکاکولا بدل شود، مردم آن را می خوردند و جواب می داد و سرخوش می شدند." نازی‌ها برای اینکه مطمئن شوند، میلیونها زن خانه دار آلمانی بی نصیب نخواهند ماند، شکلاتهایی تولید کردند که حاوی این ماده بود.

آقای اوهرلر، در مورد دکتر تئودور مورل، پزشک شخصی هیتلر نیز، و نقش او مسائل جالبی مطرح می کند. نویسنده کتاب این مسئله را برملا کرده که مورل توانست با عضویت در حزب نازی پیش از جنگ و فراهم کردن اوراق هویتی جدید، توانست این واقعیت را که یهودی است، پنهان کند.

گفته می‌شود که مورل هیتلر را کاملاً به مواد مخدر وابسته کرده بود و رهبر نازی در زمان خودکشی‌اش در سال ۱۹۴۵، کاملاً معتاد بود. اوهلر به یادداشتهای مورل دست پیدا کرده است که نشان می‌دهد او در یک بازه ۱۳۴۹ روزه، مجموعاً ۸۰۰ تزریق به هیتلر انجام داده است.

یکی دیگر از بخشهای جالب کتاب اوهلر، افشای وابستگی روزافزون هیتلر به "یوکودال" است. یوکودال یک ماده مخدر ضد درد است که تاثیر آن دو برابر مرفین معمولی است. او افشا کرده است که اولین بار پیش از ملاقات با موسولینی در سال ۱۹۴۳ از این ماده به هیتلر داده شد. در آن زمان ایتالیا احتمال خارج شدن از اتحاد با آلمان نازی را سبک و سنگین می‌کرد.

اما پس از دو بار تزریق یوکودال، چنان حس خوبی به رهبر نازی‌ها دست داد که توانست موسولینی را متقاعد به متحد ماندن با آلمان کند.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۳۱۵۴۰/معتاد-هیتلر/>